1864.

1. Brèf dómsmálastjórnarinnar til utanríkisstjórnarinnar, um gufuskipsferðir kringum Ísland. 1864. 12. janúar.

Í þegnlegri bænarskrá, er hingað hefir komið frá alþingi Íslendinga, því er haldið var árið 1863[1], fer þingið þess á leit, að stjórnin hlutist til um, að reglulegar gufuskipsferðir komist á kringum Ísland þegar að vori komanda, og flytji brèf, menn og varning millum hafna þeirra, sem ákveðið yrði að skipið ætti að koma við á, og skuli greidd fyrir flutninginn fastákveðin sanngjörn borgun; hefir þingið hugsað sèr, að gufuskipsferðir þessar ættu að byrja á ári hverju síðast í febrúarmánuði, að annar yrðu 12 ferðir kringum landið frá þeim tíma og til þess í októbermánuði, og skyldi farið á stað úr Reykjavík, en annars skyldi skipið fara aðra hvora ferð norður og vestur um landið, og aðra hvora suður og austur um það, og að á ferðinni kringum landið ætti það einkum að koma við auk Reykjavíkur á þessum höfnum: Stykkishólmi, Ísafirði, Skagaströnd eður Hofsós, Akureyri, Húsavík, Seyðisfirði, Berufirði og Vestmannaeyjum. Nefnd sú, er þingið skipaði í málið, sneri sèr í þessu efni til tveggja kaupmanna í Reykjavík, og stýrir annar þeirra, S. Jacobsen, verzlun, er verzlunarhúsið P. L. Henderson í Glasgow á þar. Eptir áskorun eins af nefndarmönnum hefir Jacobsen kaupmaður skýrt skriflega frá áliti sínu um málið; fylgir hèrmeð eptirrit af brèfi hans, og sèst af því, að verzlunarhús þetta hefir í hyggju að senda á næstkomanda sumri gufuskip með vörur til verzlunarstaða þeirra, er það á á Íslandi; og þareð vera má, að gjörlegt væri að koma sèr saman við

[1]) Sjá Alþ. tíð. 1863. I, 441—447. bls.

1864. 12. janúar. verzlunarhús þetta svo að minnsta kosti yrði gjörð tilraun í þá átt, sem farið er fram á í bænarskránni, þá biður dómsmálastjórnin utanríkisstjórnina að hlutast til um, að hinn konunglegi sendiherra við hirðina á Bretlandi hinu mikla fái skýrslu frá verzlunarhúsinu P. L. Henderson bæði um það, hvort það ætli á næsta sumri eður síðar að láta gufuskip ganga milli Reykjavíkur og verzlunarstaða sinna á norðurlandi og austurlandi, og einnig um hitt: hvort það, ef það hafi slíka fyrirætlun, sjái sèr fært og vilji taka að sèr að flytja á gufuskipi þessu menn og varning milli allra eður að minnsta kosti nokkurra af þeim höfnum, sem nefndar eru í bænarskrá alþingis, og að ofan er getið, með þeim skilmálum, sem það gæti orðið ásátt um við dómsmálastjórnina, og óskar stjórnarráðið þá að fá um leið nákvæmari uppástungur þar að lútandi.

---

13. janúar. **2. Brèf kirkju- og kennslustjórnarinnar til fjárstjórnarinnar, um styrk til forngripasafns á Íslandi.**

Í meðfylgjandi bænarskrá, er hingað hefir komið með álitsskjali stiptsyfirvaldanna á Íslandi, er einnig fylgir með brèfi þessu, hafa tveir menn í Reykjavík, Jón stúdent Árnason og Sigurður málari Guðmundsson, er hafa áformað að stofna íslenzkt forngripasafn, sótt um, að þeim verði veittur 300 ríkisdala styrkur á ári til að koma fram þessari fyrirætlun sinni.

Af bænarskrá þessari og af skýrslum þeim um þetta efni, er hlutaðeigendur hafa látið prenta í íslenzka blaðinu Þjóðólfi, má ráða, að þegar er komin nokkur byrjun, þó lítil sè, til slíks safns, sem um er rætt í bænarskránni, og að búið er að leggja drög fyrir að fá ýmsa hluti, sem til eru hingað og þangað á landinu og hæfir þykja til að vera í safninu; það sèst og, að svo er til ætlazt, að styrkur sá, er veittur kynni verða til safnsins, væri hafður til að kaupa fyrir þessa hluti og aðra slíka, er hefðu þýðing fyrir sögu landsins eður fornfræði, og til þess að borga með kostnað þann, er geymsla þeirra og niðurskipun hefði í för með sèr, en að á hinn bóginn verður eigi við því